आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्रꣳ हुतं भवति देवेषु चत्वारि च॥

यदग्निं निहितः प्रथमꣳ सर्व्वएव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारावसुषु सप्त॥ अनु० १०॥

एकादशोऽनुवाकः।

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्त्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतं। असावादित्यः सत्यं। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनादित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्त्तिर्न रिष्टिः। नान्तो नपर्य्यन्तोऽस्ति॥ यस्यैवंविदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति। यउचैनदेवं वेद॥ १॥

अस्ति द्वे च॥ अनु० ११॥

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निꣳ रुद्रउत्तरावती ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्रौद्रं गवि दक्षिणतस्त्रयोवै यदग्निमृतं त्वा सत्येनैकादश॥ ११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशूनेव यन्निमार्ष्टि योवाअग्निहोत्रस्योपसदोदक्षिणतः षष्टिः॥ ६०॥ हरिः ॐ॥

इति द्वितीयाष्टकस्य प्रथमाध्यायः॥